

Sygn. akt III AUa 1096/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach

Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Ewa Piotrowska (spr.)
Sędziowie	SSA Jolanta Ansion SSA Maria Małek - Bujak
Protokolant	Sebastian Adamczyk

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2013 r. w Katowicach

sprawy z odwołania F. O. (F. O.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek apelacji ubezpieczonego F. O.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w Częstochowie z dnia 4 kwietnia 2012 r. sygn. akt IV U 1699/11

zmienia zaskarżony wyrok oraz poprzedzając go decyzję organu rentowego i przyznaje ubezpieczonemu F. O. (O.) prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres od 1 czerwca 2011 r. do 30 kwietnia 2012 r.

/-/SSA J. Ansion /-/SSA E. Piotrowska /-/SSA M. Małek-Bujak

Sędzia Przewodnicząca Sędzia

Sygn. akt III AUa 1096/12

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 4 kwietnia 2012 roku Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie oddalił odwołanie ubezpieczonego F. O. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C. z dnia

16 września 2011 roku, odmawiającej przyznania ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd I instancji ustalił, że ubezpieczony, ur. (...), **w dniu 22 czerwca 2011 roku złożył wniosek o przyznanie prawa do renty** z tytułu niezdolności do pracy; orzeczeniem z dnia 15 lipca 2011 roku lekarz orzecznik ZUS, uznał ubezpieczonego za częściowo niezdolnego do pracy do dnia 31 lipca 2012 roku, a datę powstania tej niezdolności wskazał na 9 maja 2011 roku, natomiast orzeczenie to zostało zmienione przez komisję lekarską ZUS, która orzeczeniem z dnia 7 września 2011 roku ustaliła datę powstania częściowej niezdolności do pracy na dzień 21 kwietnia 2011 roku.

Na dzień wydania decyzji staż emerytalny ubezpieczonego wynosił 24 lata 9 miesięcy i 11 dni.

Nadto, w dniu 9 lutego 2012 roku ubezpieczony dokonał wpłaty zaległych składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej za okresy od 1 października 1997 roku do 31 grudnia 1997 roku oraz od 1 lipca 1998 roku do 23 października 1998 roku, w związku z czym na ten dzień jego **ogólny staż pracy wynosi 25 lat, 4 miesiące i 3 dni.**

Na podstawie wniosków opinii biegłego sądowego z zakresu chirurgii ogólnej naczyń Sąd stwierdził, że u ubezpieczonego występują istotnego stopnia uszkodzenia naczyń tętniczych kończyn dolnych i aorty brzusznej pod postacią istnienia mnogich tętniaków aorty brzusznej, tętnic udowych wspólnych, powierzchwniowych i tętnicy podkolanowej lewej

ze skrzeplinami przyściennymi z zaawansowanymi zmianami miażdżycowymi aż do niedrożności ze skrzeplinami w tętnicach udowych powierzchwniowych i tętnicach piszczelowych obu podudzi. Nadto występują u niego cechy zakrzepicy żyłnej prawej kończyny dolnej, prawdopodobnie z powodu ucisku tętniaków na żyły prawej kończyny dolnej, a schorzenia te czynią ubezpieczonego **całkowicie niezdolnym do pracy na okres 12 miesięcy, poczynając od dnia 26 kwietnia 2011 roku.**

W ostatnim dziesięcioleciu przed zgłoszeniem wniosku o rentę, tj. w okresie od 22 czerwca 2001 r. do 21 czerwca 2011 roku oraz w dziesięcioleciu przed powstaniem całkowitej niezdolności do pracy, tj. od 26 kwietnia 2001 roku do 25 kwietnia 2011 roku ubezpieczony udowodnił 1 rok, 3 miesiące i 23 dni okresów składkowych nieskładkowych.

Podstawę prawną rozstrzygnięcia przez Sąd I instancji stanowił art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS, przy czym Sąd Okręgowy uznał, że w sprawie nie ma zastosowania art. 57 ust. 3 powołanej ustawy, albowiem w ocenie tego Sądu na dzień wydania zaskarżonej decyzji całkowity staż emerytalny wnioskodawcy wynosił jedynie 24 lata, 9 miesięcy i 11 dni. Nie znajdowała zatem do ubezpieczonego zastosowania uchwała Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2006r. I UZP 5/05 (MP Pr. 2006/8/442), w myśl której renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy, bez potrzeby wykazywania przewidzianego w art. 58 ust. 2 tej ustawy pięcioletniego okresu składkowego i nieskładkowego przypadającego w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy.

Sąd I instancji wskazał także, że wprawdzie po uiszczeniu przez ubezpieczonego w dniu 9 lutego 2012 roku zaległych składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, jego staż emerytalny wzrósł do 25 lat, 4 miesięcy i 3 dni, jednakże w tym dniu obowiązywał już zmieniony stan prawny, albowiem w dniu 23 września 2011 roku weszła w życie ustawa z dnia 28 lipca 2011 roku o zmianie ustawy emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2011r. nr 187, poz. 1112), mocą której do art. 58 ustawy emerytalnej dodano ust. 4, zgodnie z którym renta

z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który udowodnił okres składkowy wynoszący co najmniej 25 lat dla kobiety lub 30 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy, bez potrzeby wykazywania przewidzianego w art. 58 ust. 2 tej ustawy pięcioletniego okresu składkowego i nieskładkowego przypadającego w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy.

Apelację od wyroku wniósł ubezpieczony.

Zaskarżając wyrok Sądu I instancji apelujący podniósł, że dokonał wpłaty zaległych składek, w związku z czym jego staż pracy wyniósł 25 lat, 4 miesiące i 3 dni, wniosek

o przyznanie renty złożył w dniu 22 czerwca 2011 roku, w dniu 16 września 2011 roku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję, a dopiero w dniu 23 września 2011 roku weszła w życie ustawa z dnia 28 lipca 2011 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja ubezpieczonego jest uzasadniona.

Sąd Apelacyjny dokonał odmiennej oceny stanu faktycznego i materiału dowodowego niż Sąd I instancji.

Za bezsporne okoliczności (nie było to bowiem kwestionowane przez strony) uznać należało, że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy w okresie wskazanym w opinii biegłego sądowego chirurga ogólnego i naczyniowego, **w okresie 12 miesięcy, poczynając od dnia 26 kwietnia 2011 roku.**

Bezspornym też było, że uznany staż pracy ubezpieczonego na dzień wydania decyzji wynosił 24 lata 9 miesięcy i 11 dni, a po dokonanej w dniu 9 lutego 2012 roku wpłacie zaległych składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej za okresy od 1 października 1997 roku do 31 grudnia 1997 roku oraz od 1 lipca 1998 roku do 23 października 1998 roku, **ogólny staż pracy wynosi 25 lat, 4 miesiące i 3 dni.**

Sporną kwestią zatem było, czy wobec uiszczenia zaległych składek po dniu wydania decyzji ogólny staż pracy winien być oceniany na podstawie art. 57 ust. 3 ustawy z dnia

17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS według stanu prawnego sprzed wejściem w życie w dniu 23 września 2011 roku ustawy z dnia 28 lipca 2011 r. o zmianie ustawy

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, wprowadzających ust. 4

w art. 58, czy też według stanu prawnego obowiązującego od dnia 23 września 2011 roku.

W pierwszym bowiem wypadku posiadany przez ubezpieczonego ogólny staż pracy przekraczający 25 lat pozwoliłby na niezastosowanie art. 57 ust. 1 pkt 3 ustawy emerytalnej, natomiast w drugim przypadku ubezpieczony nie spełniłby przesłanki wynikającej z art. 58 ust. 4 powołanej ustawy, nie posiadając 30 letniego emerytalnego stażu pracy.

W ocenie Sądu Apelacyjnego kluczową kwestią było zatem ustalenie, za jaki okres ubezpieczony dokonał zapłaty zaległych składek na ubezpieczenia społeczne.

W oparciu o zgromadzony w tym zakresie materiał dowodowy, nie kwestionowany przez strony wynika, że okresem, za który ubezpieczony dokonał w lutym 2012 roku zapłaty zaległych składek z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej, były okresy od 1 października 1997 roku do 31 grudnia 1997 roku oraz od 1 lipca 1998 roku do 23 października 1998 roku.

Zatem z uwzględnieniem tych okresów ogólny okres składkowy, zaliczony do stażu emerytalnego wyniósł ponad 25 lat przed wejściem w życie nowelizacji ustawy emerytalnej, bowiem przepisy ustawy nie wskazują, że okres taki po uiszczeniu zaległych składek zaliczany jest do stażu emerytalnego jako okres po zapłacie składek.

Tym samym, skoro ubezpieczony podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym we wcześniej nieopłaconym okresie i dokonał zapłaty za ten okres, który łącznie przekracza 25 lat, przed wejściem w życie nowelizacji ustawy, całkowita niezdolność do pracy powstała przed wejściem w życie wskazanej nowelizacji ustawy (art. 58 ust. 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS), a także, wniosek został przez ubezpieczonego złożony przed tą nowelizacją, to wobec dokonanej zapłaty może skorzystać z uprawnienia określonego w art. 57 ust. 3 ustawy emerytalnej.

Jednocześnie, mając na względzie, że świadczenie przyznaje się od miesiąca w którym złożono wniosek (art. 129 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS), a niezdolność do pracy została uznana w opinii biegłego sądowego na rok od daty wskazanej w opinii, Sąd Apelacyjny przyznał prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres od 1 czerwca 2011 roku do kwietnia 2012 roku, co nie stoi na przeszkodzie złożeniu przez ubezpieczonego wniosku o prawo do renty na dalszy okres.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny, na mocy art. 386 § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

/-/SSA J. Ansion /-/SSA E. Piotrowska /-/SSA M. Małek-Bujak

Sędzia Przewodnicząca Sędzia

JM